Rocznik 1934. Nr. 27.

161

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7-go lipca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor.: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 26. czerwca 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

(Monitor Polski Nr. 148 z dnia 2. lipca 1934 r.)

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5. listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc lipiec 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

2.

Starostwo świętochłowickie
Nr. B. 38.

Obwieszczenie.

Starostwo podaje do publicznej wiadomości, że § 1 ust. I. zarządzenia policyjnego Starosty świętochłowickiego z dnia 30 marca 1934 r. L. dz. 38/41 o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie głównego poboru wojskowego w roku 1934 zmienia się w ten sposób, że zakazuje się detalicznej sprzedaży i podawania w lokalach oraz miejscach publicznych napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5 % alkoholu, codziennie tylko do godz. 15-tej.

Świętochłowice, dnia 22. VI. 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Dr. Olszewski

Wicestarosta

3.

Starostwo świętochłowickie
Nr. B. 77/8

Obwieszczenie

o wygaśnięciu pomoru i zarazy świń

Na podstawie § 369 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości. że w zagrodzie Jerzego Mrugały w Lipinach przy ulicy Kościelnej nr. 19a, Franciszka Blawuta w Orzegowie przy ulicy Bytomskiej nr. 11 i Franciszka Krzykowskiego w Radzionkowie pomór i zaraza świń wygasła.

Świętochłowice, dnia 2. VII. 1934 r.

Za Starostę:

(—) Mgr. Pietrański
referendarz

4.

L. dz. Sm. 677

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Goduli p. Rudzkiemu udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 1. lipca do 4 sierpnia włącznie.

Zastępstwo powierzyłem na czas od 1 do 21. VII. ławnikowi p. Zagórze, zaś od 22. VII. do 4. VIII. ławnikowi p. Andrzejewskiemu.

Świętochłowice, dnia 26. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

5.

L. dz. Sm. 682.

Obwieszczenie.

Panu Naczelnikowi gminy i okręgu urzędowego w Świętochłowicach Polakowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 2. VII. do 12. VIII. 1934 r.

Zastępstwo obejmie w urzędzie gminnym ławnik Popiołek, zas w okręgu urzędowym ławnik Hornik.

Świętochłowice, dnia 26. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Obwieszczenie

Dot. wyłudzania wsparć.

Wilibald Grzywoc, urodzony 17. kwietnia 1913 r. w Królewskiej Hucie, który dnia 7. maja 1932 r. odmeldował się z Wielkich Hajduk do Wojsławic, poczta Zduńska Wola, powiat sieradzki, włóczy się po kraju i wyłudza pod różnemi pozorami zapomogi od Związków Komunalnych. Powyższe podaję do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 30. 6. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Statut miejscowy

gminy Szarlej — Wielkie Piekary

o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych.

Na podstawie § 6. ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. pr. str. 233) i art. 19, 21, 38, 44, 45 i 55 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9) wydaje się za zgodą Rady gminnej następujący statut miejscowy dla gminy Szarlej — Wielkie Piekary.

Dział I.

Postanowienia ogólne dot. odbioru wody.

§ 1.

Wodociąg gminy służy do zaopatrzenia obywateli gminy w wodę do picia i dla celów gospodarczych. Prawo przyłączenia się do wodociągu gminnego służy właścicielom zabudowanych gruntów, położonych przy ulicy, na której znajdują się rury wodociągu gminnego.

Odbiór wody dla celów przemysłowych dopuszczalny jest li tylko za osobnem każdego czasu odwołalnem zezwoleniem Zarządu gminnego.

Przerwy w dostarczaniu wody oraz zmniejszeniu się wydajności wodociągu nie uprawiają do żądania odszkodowania.

§ 2.

Przyłączenie do wodociągu gminnego wymaga zezwolenia Zarządu gminnego. O udzielenie zezwolenia należy wnieść na piśmie przy równoczesnem dołączeniu rysunków projektowanego przyłączenia w 2 egzemplarzach.

Wniosek musi zawierać:

1. nazwisko, stan i miejsce zamieszkania wnioskodawcy,
2. dokładny opis gruntu mającego być przyłączonym do wodociągu i to według ulicy, numeru domu i księgi wieczystej,
3. adres firmy wykonującej przyłączenie,
4. zobowiązanie się wnioskadawcy do wbudowania wodomierza,
5. system wodomierza.

Rysunek musi zawierać:

1. plan położenia gruntu w stosunku 1 : 250 z wszelkiemi przewodami ziemnemi,
2. zarys podziemia w stosunku 1 : 100, w którym wyrysowane być muszą wodociąg główny i łącznikowy, miejsce wiercenia kurka, zasuwka przed frontem ulicy, wodomierzy z kurkami zaworowemi z przodu i z tyłu oraz kurek spustowy,
3. podanie średnicy rur wodociągu głównego łącznikowe i wszelkich zaworów,
4. określenie rodzaju wodomierza głównego i materjału wszelkich rur,
5. podpisy właściciela gruntu i formy wykonującej.

§ 3.

Zarząd gminy może żądać odpowiedniej zmiany projektu i form wykonującej oraz przepisać rodzaj materjału i wodomierza.

§ 4.

Koszta przyłączenia i prawidłowego utrzymania odgałęzienia ponosi właściciel danego gruntu wzgl. wnioskodawca.

Z chwilą ukończenia przyłączenia gruntu do wodociągu głównego odgałęzienia od rury głównej aż do kurka umieszczonego przed wodomierzem stają się własnością gminy.

§ 5.

Właściciel gruntu wzgl. wnioskodawca obowiązany jest:

1. zapłacić do tut. kasy gminnej opłatę w wysokości 15 zł za uzyskanie zezwolenia na uruchomienie wodociągu,
2. ponosić koszta założenia i utrzymania odgałęzienia w obrębie przyłączonego gruntu,
3. przestrzegać przepisy Zarządu gminnego w sprawie przyłączenia, założenia i utrzymania wodociągu,
4. rozpocząć projektowane prace dopiero po wyrażeniu na piśmie zgody na warunki, zawarte w zezwoleniu Zarządu gminnego oraz po poprzedniem zgłoszeniu rozpoczęcia prac w Urzędzie gminnym conajmniej 48 godzin przedtem,
5. przyprowadzić ulicę do stanu pierwotnego, przyczem odpowiada za późniejsze braki powstałe z powodu prac przewodowych.

§ 6.

Zarządowi gminy oraz upoważnionym przez tenże urzędnikom gminnym przysługuje prawo:

1. kontroli prac przewodowych,
2. natychmiastowego wstrzymania prac w razie nieprzestrzegania warunków zezwolenia lub niefachowego wykonywania prac,
3. wykonania prac, założenia wodociągu na koszt właściciela budowy, o ile zaszły okoliczności uzasadniające zastosowanie postanowień niniejszego paragrafu pkt. 2.

D z i a ł II.

Postanowienia dot. wodomierzy.

Wodomierz należy umieścić w miejscu łatwo dostępnem, zabezpieczonem od mrozu i wody zaskórnej w ten sposób, żeby przed nim nie było żadnego odgałęzienia lub odpływu. Odbieranie wody z przewodu wodociągowego od wodomierza do rury głównej bez zezwolenia Zarządu gminnego jest wzbronione i podlega karom ustawowym.

§ 8.

W razie uzasadnionej wątpliwości co do sprawności wodomierza właściciel winien wnieść do Urzędu gminnego o przeprowadzenie rewizji wodomierza. Koszta rewizji i potrzebnej reperatury ponosi właściciel domu.

Jeżeli przy rewizji stwierdzono, że wodomierz mimo przepływu wody nie pokazuje, lub w razie wybudowania wodomierza w celu rewizji, oblicza się za miesiąc bieżący, przeciętną ilość wody zużytej w ostatnich 3-ch mies.

Właściciel gruntu wzgl. budynku (posesji) ponosi każdorazowo koszta legalizacji nowego lub zreperowanego wodomierza.

§ 9.

Zarząd gminy może na koszt właściciela domu utrzymywać wodomierz i przewód łącznikowy aż do wodomierza. Taksamo może wymienić wodomierz w razie potrzeby.

§ 10.

Dokonanie otwarcia przewodu łącznikowego dozwolone jest wyłącznie osobom upoważnionym przez Zarząd gminy. Osobom tym należy każdego czasu umożliwić dostęp do urządzeń wodociągowych wewnątrz gruntu celem kontroli urządzenia, odczytania wodomierza lub naprawy tegoż.

Dział III.

Postanowienia dot. opłat wodnych.

§ 11.

Opłaty za odbiór wody z wodociągu gminnego wynoszą:

a) za wodę zużytą w domach mieszkalnych i gospodarstwach rolnych,

b) w razie braku wodomierza:

1. od każdej osoby $1 m^3$
2. od każdego konia $3 m^3$
3. od każdej kozy $1 m^3$
4. od każdej krowy $2 m^3$

W razie potrzeby Rada gminna ustali dodatkowe opłaty na pokrycie strat wodnych.

§ 12.

Ilość spotrzebowanej wody stwierdza miesięcznie z dołu funkcjonarjusz gminy. Przypadające opłaty podaje do wiadomości zobowiązanego za pomocą nakazu płatniczego.

Do uiszczenia opłaty zobowiązany jest właściciel domu. Jeżeli właściciel nie zamieszkuje w gminie, doręcza się nakaz płatniczy zarządcy nieruchomości.

Opłatę należy uiścić w kasie gminnej w ciągu 1 tygodnia od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

W razie zmiany właściciela danej posesji w ciągu miesiąca roku kalendarzowego obowiązek uiszczenia zaległego czynszu ciąży zarówno na poprzedniku jak i następcy.

Właściciel posesji ma prawo ściągnąć uiszczoną przez niego opłatę wodną od lokatorów posesji według punktów.

Przy rozłożeniu opłaty na lokatorów stanowi:

1. każda osoba zamieszkująca lub przebywająca w danej posesji	1 pkt.
2. każda kuchnia	2 „
3. każdy pokój aż do 4 pokoi	1 „
4. każdy dalszy pokój	2 pkt.
5. każda łazienka	8 „
6. każdy ustęp z płókaniem	2 „
7. każdy ogród o powierzchni do $10 m^2$ jeżeli się podlewa	1 „
8. każde dalsze rozpoczęte $10 m^2$	1 „
9. skład do $30 m^2$ powierzchni	2 „
10. każde dalsze $20 m^2$ powierzchni	1 „
11. każdy koń	3 „
12. każda krowa	3 „
13. każda świnia	2 „
14. każda drożka lub powóz osobowy	2 „
15. każdy samochód osobowy	7 „
16. każdy samochód ciężarowy	4 „
17. każda ubikacja przemysłowa jak restauracja, wyszynkownia, rzeźnia, piekarnia itp.	12·15 „

Oprócz poboru opłaty wodnej przysługuje włascicielowi posesji prawo pobierania od lokatorów opłaty na reperację sieci wodociągowej w wysokości 15% od kwoty ogólnej przypadającej do zapłaty za spotrzebowaną wodę.

§ 13.

Opłaty wymienione w § 11. niniejszego statutu są daninami publicznemi ciążącemi na gruncie przyłączonym do wodociągu gminnego i podlegają ściąganiu w drodze administracyjno-przymusowej stosownie do obowiązujących przepisów.

Dział IV.

Postanowienia dot. środków prawnych

§ 14.

Przeciwko nakazowi płatniczemu wymienionemu w § 12. ust. 1. niniejszego statutu przysługuje płatnikowi w ciągu 4 tygodni od dnia następnego po doręczeniu nakazu sprzeciw do Zarządu gminnego. Przeciw decyzji Zarządu gminnego wydanej na sprzeciw płatnika służy temu w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu decyzji prawo skargi w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w Świętochłowicach.

Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku płatnika do terminowego uiszczenia opłaty (por. § 12. ust. 3. niniejszego statutu).

Dział V.

Postanowienia końcowe.

§ 15.

Winni naruszenia postanowień niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 150 zł stosownie do art. 50. ustawy o tym-

czasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30). Kary wymierza Zarząd gminy.

W wypadkach objętych niniejszem paragrafem stosuje się przepisy art. 618 - 626 kodeksu postępowania karnego z dnia 19. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33. poz. 313) oraz art. 10-18, 23, 24, 32, 47 i 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 365).

§ 16.

Zarząd gminy będzie władny żądać od właściciela urządzeń wodociągowych, nie odpowiadających postanowieniom niniejszego statutu dokonania odpowiednich zmian w celu zastosowania tych urządzeń wodociągowych do wymagań niniejszego statutu.

Koszta zmiany ponosi właściciel posesji.

§ 17.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1-go lipca 1934 r.

Równocześnie uchyla się statuty dot. tego przedmiotu z dnia 27. września 1930 r. gminy Szarlej i z dnia 5. lutego 1930 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28. maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel ławnik (—) Ludyga ławnik (—) K. Schaefer ławnik (—) K. Mutz ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28. maja 1934 r.

Kom. Rada gminna.

(—) B. Swider radny (—) Ludyga Józef radny (—) Dr. Bociański radny

Sm. 641.

Uchwała.

Statut gminy Szarlej-Wielkie Piekary o publicznym wodociągu i poborze opłat wodnych zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. (zb. u. str. 233).

Świętochłowice, dnia 13. VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Tkocz, Sieja.

Za zgodność

Świętochłowice, dnia 18. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p. (—) Macha

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 20. VI. 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

8

Statut

w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 28 maja 1934 r. wydaje się w myśl art. 14 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23 III. 1933 r.) (Dz. U. Śl. Nr. 9.) dla gminy Szarlej—Wielkie Piekary następujący statut podatkowy:

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

Urządzenia podlegające opodatkowaniu.

Wszystkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska urządzane w obwodzie gminy w lokalach koncesjonowanych i pod gołem niebem podlegają opodatkowaniu według postanowień niniejszego statutu.

Do zabaw podlegających opodatkowaniu w myśl ustępu 1. zalicza się przedewszystkiem:

1. zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe,
2. zabawy ludowe jak: karusele, huśtawki, hipodrony, strzelnice, budy do gry kostkowej, siłomierze i podobne przyrządy, instrumenta do mechanicznego oddawania produkcji muzycznej i deklamatorskiej, gry zręczności, koła szczęścia, urządzenia celowe dla wygrania pieniędzy lub przedmiotu, kolejki, welodrony itd.
3. przedstawienia cyrkowe, rozmaitości kabaretowe, widowiska wszelkiego rodzaju, jakoteż wystawy i muzea, wyjąwszy te wystawy i muzea, które nie służą celom zarobkowym, galerje posągów, panoramy, panoptyka, przedstawienia tresury zwierząt, menażerji itd.

4. igrzyska sportowe,
5. przedstawienia obrazów świetlanych, teatry lalek i marjonetek,
6. przedstawienia teatralne i balety,
7. koncerty i inne produkcje muzyczne lub wokalne, wykłady, odczyty, deklamacje, recytacje, produkcje sztuki tanecznej.

Cele budujące, pouczające lub innej rozrywkowej natury, towarzyszące zabawom, jak również rzekomy zamiar przedsiębiorcy nieurządzenia zabawy, nie wykluczają pojęcia zabawy w myśl niniejszego statutu.

§ 2.

Urządzenia niepodlegające opodatkowaniu.

1. urządzenia w szkołach publicznych i dozwolonych prywatnych, jakoteż urządzenia dla uczniów i ich rodzin, przedsiębrane przez wyżej wspomniane szkoły za zezwoleniem władzy szkolnej wyłącznie w celach nauki,
2. urządzenia z których dochód z góry przekazano wyłącznie bezpośrednio celom dobroczynnym, o ile nie połączono z nimi zabawy tanecznej,
3. przedstawienia amatorskie (teatry ludowe) urządzane przez Towarzystwa miejscowe,
4. urządzenia w mieszkaniach osób prywatnych, za które nie pobiera się zapłaty, czy we formie opłaty wstępu, czy też za podanie jadła wzgl. napojów. Lokale stowarzyszeń i związków nie uważa się za mieszkania prywatne.
5. wszelkie amatorskie zawody sportowe — z wyjątkiem zawodów konnych.

§ 3.

Forma podatku.

Gdy udział w urządzeniu zależy od kupna biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się w formie podatku biletowego, jeśli natomiast udział jest dostępny bez jakiegokolwiek wykazu opłaty, wymierza się stały podatek (podatek ryczałtowy).

W miejsce podatku biletowego można nałożyć podatek ryczałtowy, jeśli w wyniku w ten sposób uzyskać można większą sumę należności podatkowej. Postanowienia tego nie stosuje się do urządzeń pod gołem niebem.

Za uczestników uważa się wszystkich obecnych z wyjątkiem osób zawodowo i służbowo zajętych. Przy igrzyskach sportowych nie uważa się za uczestników osoby, biorące czynny udział w sporcie.

§ 4.

Zgłoszenie.

Każde urządzenie podlegające opodatkowaniu należy zgłosić w Urzędzie gminnym najpóźniej o jeden dzień powszedni naprzód, urządzenia zaś, do których odnoszą się postanowienia o podatku biletowym, o dwa dni naprzód. O ile urządzenia zgłosić nie można było we właściwym czasie z powodu niepewności, należy to uskutecznić najpóźniej dwa dni po odbyciu.

O zgłoszeniu wydaje się poświadczenie.

Zgłoszenie obowiązuje tak przedsiębiorcę jak i właściciela lokalu wzgl. placu użytego na urządzenie.

Ten ostatni może dopuścić do urządzenia tylko po przedstawieniu poświadczenia o zgłoszeniu. Wyjątek stanowią urządzenia wprzód nieprzewidziane, nieprzygotowane lub niepewne.

Dla szeregu urządzeń, przedsiębranych przez pojedyńcze osoby może Zarząd gminy uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

II. Podatek biletowy.

§ 5.

Wymiar podatku.

Podatek biletowy oblicza się według ilości oraz ceny wydanych biletów wstępu Bilety wydane bezpłatnie można na wniosek strony nie wliczać do podatku, o ile oznaczono je jako bezpłatne i udowodnione w sposób bliżej oznaczony przez Zarząd gminy bezpłatne ich wydanie.

§ 6.

Cena i zapłata.

Podatek oblicza się według ceny podanej na bilecie wstępu nawet wtedy, gdy bilet oddano faktycznie taniej, według zapłaty zaś wtedy, gdy ta jest wyższą od ceny uwidocznionej na bilecie.

Za zapłatę uważa się ogólną sumę opłat żądanych za udział w urządzeniu. Tu należą także opłaty za przechowanie garderoby, za programy i katalogi, o ile udział w urządzeniu uzależniono od oddania odzieży w przechowanie, kupna programu wzgl. katalogu. Pobierane obok wyżej wspomnianych dodatkowe opłaty pod oznaczonemi warunkami lub na oznaczone cele dolicza się do zapłaty, gdy wysokość dodatkowej opłaty stwierdzić nie można dolicza się 1.— zł. Postanowienie to nie odnosi się do opłat dodatkowych przypadających stronie trzeciej na cele użyteczności publicznej, uznanej przez władze.

§ 7.

Bilety ważne na kilka urządzeń lub dla kilka osób.

Od pojedyńczo lub łącznie wydanych biletów, upoważniających do wzięcia udziału w pewnej określonej ilości czasowo rozłożonych urządzeń (abonamenty, bilety stałe, czasowe, tuzinowe itd.) gdy ilość nie jest pewną, pobiera się podatek na podstawie ceny ogólnej.

Za bilety, upoważniające więcej osób do udziału w urządzeniu oblicza się podatek według ilości osób.

Jeżeli ilość osób nie jest oznaczoną, przyjąć należy przypuszczalną ilość pięciu osób. Za podstawę w obliczeniu służy cena odpowiedniego biletu pojedyńczego.

Od biletów dodatkowych pobiera się podatek osobny.

§ 8.

Od każdego biletu pojedyńczego z wyjątkiem biletów na przedstawienia kinematograficzne wynosi podatek:

a) 20% ceny biletów na przedstawienia cyrkowe, marjonetkowe, variete, kabaretowe, zabawy taneczne, publiczne i na walki zapaśnicze.

Przy udziale zamaskowanych lub przebranych osób, podwyższa się podatek o 50%.

b) połowę stawki procentowo określonej pod lit. a) od ceny biletu na przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej lub naukowej, oraz od zabaw tanecznych, urządzanych przez towarzystwa miejscowe.

c) 10% od ceny biletów na wszystkie inne widowiska, zabawy i rozrywki.

§ 9.

Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych, na których są wyświetlane filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, pobierany w stawkach procentowych od ceny biletu wstępu, różniczkuje się pod względem wysokości w zależności od liczby mieszkańców gminy w której film jest wyświetlany, oraz w zależności od treści i wartości filmu. Z ulgowej stawki podatkowej korzystają filmy, oznaczone przez właściwe władze stempilami „Artystyczny" lub „Kształcący", jak również filmy, posiadające stempilę „Temat Polski".

§ 10.

Podatek od przedstawień kinematograficznych wynosi:

A. od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . . 3%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . . 2%

ceny biletu wstępu.

B. od innych filmów:

a) nieposiadających oceny 15%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . . 10%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . . 10%

ceny biletu wstępu.

§ 11.

Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o najwyższym metrażu,

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

§ 12.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stempilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nie posiadających stempili „Temat Polski", wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10%, o ile zaś są one nadto oznaczone stempilą „Artystyczny" lub „Kształcący" — nieme o 10%, dźwiękowe o 20%.

§ 13.

W miesiącach letnich, w czasie od 1 maja do dnia 31 sierpnia wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 14.

Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1 kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące od tego czasu — winien być pobierany według następujących zasad:

a) od filmów posiadających oceny: Małowartościowy" i „Rozrywkowy" według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów nieposiadających oceny,

b) od filmów posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy", „Artystyczny" i „O wyższej wartości artystycznej" — według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę: „Artystyczny",

c) od filmów posiadających oceny: „Historyczny", „Krajoznawczy" i „Naukowy" według norm ustalonych w niniejszem rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę „Kształcący".

§ 15.

Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje, wydane przed dniem 1 kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat Polski"

wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5%, z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy", które nie powodują żadnej obniżki.

§ 16.

Bilety wstępu.

Przy zgłaszaniu urządzenia (§ 4.) przedsiębiorca przedkłada w Urzędzie gminnym bilety wstępu. Bilety muszą wykazywać:

Numer bieżący, nazwę przedsiębiorstwa (biorcy), czas, miejsce, rodzaj urządzenia, cenę wzgl. bezpłatność. Urząd gminny stempluje bilety.

Zarząd gminy może przy zgłaszaniu zażądać zabezpieczenia do wysokości przypuszczalnej należytości podatkowej, może on również dopuścić odchylenia od określonej w ustępie pierwszym treści biletu wstępu oraz odstąpić od stemplowania.

§ 17.

Okazanie i odwartościowienie biletów.

Przedsiębiorca zezwala na udział w urządzeniu tylko po okazaniu i równoczesnem odwartościowieniu stemplowanych biletów. Odwartościowane bilety pozostają przy uczestnikach zobowiązanych do ich okazania na żądanie upoważnionego funkcjonarjusza Zarządu gminy.

§ 18.

Wykaz sprzedanych biletów.

Wykaz sprzedanych biletów wraz z biletami niesprzedanemi przechowuje przedsiębiorca przez trzy miesiące. Wykaz ten wraz z pozostałemi biletami winien przedstawić na żądanie w Urzędzie gminnym.

§ 19.

Powstanie, ustalenie i płatność należności podatkowej.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Sprzedaż kończy się z chwilą przeniesienia prawa własności biletu. Należność podatkowa zmniejsza się odpowiednio do ilości oraz ceny biletów przyjętych przez przedsiębiorcę za zwrotem całkowitej zapłaty.

Po ukończeniu badań Zarząd gminy ustala podatek i podaje go do wiadomości płatnika, formalnego uwiadomienia nie potrzeba.

Należność podatkowa jest płatną w dwa dni po uwiadomieniu płatnika, a jeśli dzień płatności wypada na niedzielę lub święto w następny dzień powszedni.

§ 20.

Ustalenie w szczególnych wypadkach.

O ile przedsiębiorca postąpi wbrew postanowieniom §§ 4 — 16, 18 w taki sposób, że miarodajne do obliczenia podatku stosunki nie dadzą się pewnie stwierdzić, może Zarząd gminy ustalić podatek, jakgdyby wszystkie rozporządzalne miejsca sprzedano po cenie kasowej zwyczajnej, wyższej oszacowanej, lub stwierdzonej.

III. Podatek ryczałtowy.

§ 21.

Według dochodów brutto.

Zarząd gminy może nałożyć podatek w wysokości oznaczonej w § 8 lit. a, b, c, d, od dochodów brutto, gdy uczestnicy pewnego urządzenia uiszczają zapłatę na udział nie otrzymując w zamian biletu wstępu.

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą co do wysokości podatku uwalniając go od szczegółowego dowodu dochodów brutto.

§ 22.

Za utrzymywanie w lokalach publicznych, gospodach, szynkach i innych każdemu dostępnych miejscach:

a) przyrządów widowiskowych, do gry zręczności itd.

b) instrumentów do mechanicznego oddania produkcji muzycznej, lub deklamatorskich (pianola, orchestrionfonograf i inne) wymierza się podatek stosunkowo do wartości przyrządów lub instrumentów.

Podatek wynosi za każdy zaczynający się miesiąc ruchu:

a) od przyrządów pod a) oznaczonych przy wartości:

do	50 zł	włącznie	1 zł
„	200 zł	„	2 zł
„	500 zł	„	3 zł
„	1000 zł	„	5 zł

Za każde zaczynające się 1000.— zł - 5 zł.

b) od instrumentów pod b) oznaczonych przy wartości:

do	500 zł	włącznie	2 zł
„	3000 zł	„	5 zł
„	5000 zł	„	10 zł
„	10 000 zł	„	20 zł

Za każde dalsze zaczynające się 10 000 zł - 20 zł.

Podatek uiszcza się w pierwszym tygodniu każdego miesiąca.

Właściciel lub użytkowca przyrządu wzgl. instrumentu zgłasza ustawienie tegoż najpóźniej do tygodnia w Urzędzie gminnym. Postanowienie § 4 ust. 3 pozostanie niezmienione

Postanowienia zawarte w ustępie 1 — 3 nie odnoszą się do katarynek i puszek do gry o małej objętości, grających stale te same kompozycje.

§ 23.

Według ilości współdziałających.

Od produkcji muzycznej, w gospodach, szynkach publicznych, lokalach rozrywkowych, ogrodach, salach, budach, namiotach pobiera się podatek w wysokości 3,— zł za jeden dzień i jednego grającego.

Od produkcji muzycznych i wokalnych zawodowo uprawianych w wędrówce na publicznych drogach, ulicach, placach i innych miejscach publicznych, gospodach, szynkach, publicznych lokalach, rozrywkowych budach, namiotach pobiera się podatek, który wynosi:

przy 1 — 2 współgrających	2,— zł	dziennie
„ 1 — 3 „	3,— „	„
„ 4 — 5 „	4,50 „	„
„ każdym dalszym grającym	1,50 zł	„

Przed rozpoczęciem przedsiębiorcy zgłaszają produkcje oznaczone w ustępie 2 w Urzędzie gminnym. O ile przedsiębiorcy w tym dniu podatek już w innej gminie złożyli, to po udowodnieniu złożenia, od dalszego podatku są zwolnieni.

Nie podlegają podatkowi okolicznościowe produkcje wokalne i muzyczne na publicznych drogach, placach, tudzież podwórzach domów mieszkalnych.

§ 24.

Według wielkości używanego miejsca.

Podatek ryczałtowy oblicza się według miejsca używanego na urządzenie o ile nie da się go obliczyć w myśl postanowień § 21 - 23. Wielkość ustala się przez obliczenie powierzchni miejsca przeznaczonego dla występu, widzów łącznie z przejściami, lożami, galerją, korytarzami i pokojami dla odświeżenia się, natomiast z wyłączeniem kulis, garderoby, ustępów. O ile urządzenie odbywa się w całości lub częściowo pod gołem niebem, to pod uwagę bierze się miejsce przeznaczone dla występu i widzów, łącznie z przejściami, graniczącemi werandami, namiotami itd.

Podatek ryczałtowy wynosi:

Przy powierzchni nieprzekraczającej m^2	Od urządzeń pod gołem niebem, przedstawień cyrkowych, zabaw ludowych wszelkiego rodzaju, karuzeli, huśtawek, strzelnicy przedstawień zwierząt itd, złotych	Od przedstawień kinomatograficznych, teatralnych i wykładów złotych	Od zabaw weselnych tanecznych, tyngłowych, rozmaitości, variete i podobnych urządzeń, które po największej części przynoszą dochód z podawania jadła i napoi złotych
50	2,—	8,—	5,—
100	3,—	16,—	10,—
200	4,—	30,—	15,—
300	5,—	45,—	20,—
400	6,—	60,—	25,—
za każde dalsze 200	2,—	20,—	10,—
500	10,—	—	—
1000	20,—	—	—
2000	30,—	—	—
3000	40,—	—	—
za każde dalsze 1000	10,—	—	—

Podatek wymierza się za każde urządzenie z osobna nawet gdy w jednym i tym samym dniu i miejscu odbywa się więcej urządzeń. Przy bieżącym ciągu urządzeń uważać należy każdy zaczynający się 3 godzinny przeciąg czasu za nowe urządzenie Przy urządzeniach trwających kilka dni wymierza się podatek za każdy dzień z osobna

Zarząd gminy może porozumieć się z przedsiębiorcą, co do należności podatkowej, o ile przeprowadzenie obliczenia według ustępu 1 — 3 napotyka na trudności.

§ 25.

Uiszczenie podatku.

Podatek ryczałtowy (§ 21 — 25) uiszcza się przy zgłoszeniu (§ 23 ust. 4 i 24 ust. 3) za zwrotem w wypadkach nieodbycia się urządzenia, odpowiednie zastosowanie znajdują tu postanowienia § 8 lit. a, b, c.

IV. Podatek od stawek, gry lub zakładów i wygranych.

§ 26.

Oprócz podatku określonego w części II i III pobierany będzie o ile publiczne rozrywki, zabawy i widowiska połączone są z grą lub zakładami, podatek od stawek gry lub zakładów i od wygranych. Podatek od stawek, gry lub zakładów wynosi 2% stawek.

Podatek od wygranych wynosi 2% zakładów.

§ 27.

Przedsiębiorca obowiązany jest prowadzić wykaz stawek i wypłaconych wygranych i na żądanie Zarządu gminy wykaz ten okazać.

Podatek płatny jest w dniu odbycia widowiska połączonego z grą lub zakładem do rąk delegowanego Zarządu gminy lub w przeciągu 2 dni po odbyciu widowiska do kasy Zarządu gminy. W tym ostatnim wypadku przedsiębiorca obowiązany jest dołączyć wykaz stawek gry i zakładów oraz wykaz wygranych potwierdzonych przez delegowanego gminy.

V. Postanowienia ogólne.

§ 28.

Obowiązek i odpowiedzialność.

Obowiązanym do płacenia podatku jest przedsiębiorca urządzenia. Kto nie będąc przedsiębiorcą obowiązany jest do zgłoszenia (§ 4 ust. 3) odpowiada z przedsiębiorcą solidarnie.

§ 29.

Celem uniknięcia zbytnej surowości może gmina w pojedyńczych wypadkach podatek całkowicie lub częściowo obniżyć wzgl. od niego uwolnić.

§ 30.

Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom art. 38 ustawy o uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. 7. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9).

§ 31.

Działający wbrew postanowieniom niniejszego statutu ulegną grzywnie do wysokości 350 zł o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 32.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Równocześnie znosi się statut dot. tego samego przedmiotu z dnia 17 stycznia 1926 r. gminy Szarlej oraz z dnia 26 października 1925 r. i dodatek do tegoż z dnia 5 lutego 1931 r. gminy Wielkie Piekary.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka

Kom. Zarząd gminy

(—) Wróbel, ławnik; Ludyga, ławnik; K. Szaefer, ławnik; Karol Mutz, ławnik

---

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Szarlej-Wielkie Piekary, dnia 28 maja 1934 r.

Kom. Rada gminna

(—) B. Swider, radny; Czempiel, radny; Kałdonek, radny

Sm. 642.

Uchwała.

Zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17 poz 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9).

Świętochłowice, dnia 13. VI. 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Szymonek, Sobel, Sieja, Tkocz

Za zgodność.

Świętochłowice, dnia 18. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z p.

(—) Macha.

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości.

Szarlej-W. Piekary, dnia 20 czerwca 1934 r.

Kom. Naczelnik gminy

(—) Płonka.

9.

Dodatek III.

do statutu w przedmiocie poboru podatku od publicznych rozrywek zabaw i widowisk gminy Ruda.

(Gazeta Powiatowa Nr. 17 poz. 4 rok 1925).

W § 8 punkt a skreśla się słowa „kinomatograficzne".

Dodaje się do § 8 punkt e treści następującej:

e) podatek komunalny od przedstawień kinomatograficznych nie może przekraczać następujących norm:

A) od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny 5%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . 3%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . 2%

ceny bitetu wstępu.

B) od innych filmów

a) nieposiadających oceny 15%

b) posiadających ocenę „Artystyczny" . 10%

c) posiadających ocenę „Kształcący" . 10%

ceny biletu wstępu.

Jeżeli w czasie jednego przedstawi enia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej s kali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałoby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o najwyższym metrażu.

b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stampilą „Krótkometrażowy" i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski" wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10% o ile zaś są one nadto oznaczone stampilą „Artystyczny" lub „Kształcący" nieme o 10% dźwiękowe o 20%.

Filmy, posiadające stampilę „Krótkometrażowy" „Temat polski" jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy" nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

W miesiącach letnich, w czasie od dnia 1. maja do dnia 31. sierpnia wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinomatograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku. Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1. kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu winien być pobierany według następujących zasad:

a) od filmów, posiadających oceny „Małowartościowe" i „Rozrywkowe" według norm, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów nieposiadających oceny,

b) od filmów, posiadających oceny „Dobry rozrywkowy" „Artystyczny" i „O wyższej wartości artystycznej" według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę „Artystyczny",

c) od filmów, posiadających oceny "Historyczny" Krajoznawczy" i „Naukowy" według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów posiadających ocenę „Kształcący".

Filmy krótko metrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje wydane przed dniem 1. kwietnia 1933 r. o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski" wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5% z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy" które nie powodują żadnej obniżki.

Dodatek niniejszy obowiązuje z dniem 1. kwietnia 1934 r.

p. p. p.

(—) Gruchel, Gieltowski Wilhelm
radni.

(—) Inż. Keller (—) Magiera
przewodniczący protokólant.

Uchwała.

Sm. 539.

Zatwierdza się na podstawie artyk. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. III. 1933 r.

Świętochłowice, dnia 29 maja 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 4. VI. 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

z. p.

(—) Macha,
referent.

Za zgodność odpisu.

Ruda Śl. dnia 27. VI. 1934 r.

Zarząd gminy

z p.

(—) Trocha.

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10